

Η ΝΕΑ ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΦΥΛΑΚΤΗΣ
ΚΑΡΔΙΣΚΑΚΗ 6
43100 ΚΑΡΔΙΤΣΑ
ΚΩΔΙΚΟΣ 5717

η νεα Φωνη της Φυλακτής

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΦΥΛΑΚΤΙΩΤΩΝ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ

Εκδότης - Διευθυντής: Βασ. Χρ. Διαμαντής
Υπ. Σύνταξης: Γεώργιος Χρ. Τσιαμαντάς

Γραφεία: Καραϊσκάκη 6 - ΚΑΡΔΙΤΣΑ
Τηλ.: 24410 - 25375

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2006
ΕΤΟΣ 6ο, ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 24

ΧΙΟΝΙΑ - ΧΡΟΝΙΑ

Του Λάμπρου Δημ. Παπαδημητρίου

Μυστήριο πράγμα μ' αυτό το χιόνι. Τις ώρες που όλα ησυχάζουν και η φύση πλαγιάζει, καθώς όλοι είναι μαζεμένοι γύρω απ' τη φωτιά, έξω οι λευκές νιφάδες πέφτοντας απαλά αγκαλιάζουν και σκεπάζουν τα πάντα. Μοιάζουν με δώρα των αγγέλων - κάτασπρα ουράνια λουλουδάκια - μιας και νοιάζονται για τα πλάσματα της γης. «Μέχρι να χαράξει θα το στρώσει για τα καλά», μονολογεί ο πατέρας, βάζοντας ακόμα ένα κούτσουρο στη φωτιά. Χρειάζεται και το χιόνι, αρκεί να υπάρχουν ξύλα και να μην το βγάλει τα μάτια και μας παραχώσει» συμπληρώνει η μητέρα καθώς προσπαθεί να μπαλώσει ένα ντριλίνο παντελόνι. Τα παιδιά βγαίνουν στο μπαλκόνι κι απλώνουν τα χέρια για να πιάσουν τις κατάλευκες νιφάδες, ίδιες νυφούλες της χειμωνιάτικης φύσης. Τα χέρια, αντί να κρυώνουν, ζεσταίνονται κι αρχίζουν τα παρακαλέττα: «Ρίξε, ρίξε μαστορά, Πρωτομάστορα, μπασ και κλείσει ο δρόμος για το σχολείο». «Θυμάσαι πρόπερσι, που έριξε δυο μέτρα και είχαμε να πάμε σχολείο δέκα μέρες;». «Δυο μέτρα χιόνι να μην μπορείς να βγεις ούτε από το σπίτι και να κατουράς απ'

κούγεται το παραπονεμένο αλύχτισμα του παρατημένου σκύλου. Από τότε που γέρασε και δεν τον βαστούν πια τα πόδια του να φυλάξει το κοπάδι, κάθεται μοναχός του και όλη την ώρα παραπονιέται. Θυμάται τις παλιές, καλές μέρες, τότε που οδηγούσε και κουμαντάριζε ολόκληρο κοπάδι μόνος του κι αρχίζει το κλάμα. Ακόμα και τώρα όμως δεν σταματά να αφουγκράζεται και να προειδοποιεί τους εχθρούς. Σκάβει φωλιά μέσα στο χιόνι στην άκρη του χωριού και ξευχτάει, ακοίμητος φρουρός του τόπου του. «Άντε παιδιά, πέρασε η ώρα, πάτε για ύπνο». «Από τώρα;» «Αφήστε τις κουβέντες, σβήνω το καντήλι, καληνύχτα».

Το φως της αυγής βρίσκει το χωριό να κοιμάται κάτω απ' το κάτασπρο πάπλωμα των νιφάδων. Πρώτες πετάγονται απ' το κρεβάτι οι μανάδες, για ν' ανάψουν τη φωτιά και να φροντίσουν τα ζωντανά. Είναι όλα εντάξει; Περνούν και τα χαϊδεύουν ένα, ένα, όπως τα παιδιά τους. Η μανιά σηκώνεται κι αυτή από νωρίς, προσπαθώντας να βοηθήσει όσο μπορεί. Παίρνει εκείνο το άρρωστο κατσικάκι στην αγκαλιά της και προσπαθεί να το συνεφέρει και να το ξεματιάσει. Σε λίγο το γάλα

το μπαλκόνι, κατάλαβες;»

Αποβραδής λοιπόν που όλα γαληνεύουν ξεκινά η συναυλία και ο χορός των νιφάδων - νυμφών των ουρανών. Κατάλευκες κι αθώες ψυχές μικρών παιδιών, καλοδεχούμενες μοίρες του χειμώνα. Τα δέντρα ασάλευτα προσεύχονται στο χιόνι περιμένοντας να τα ακουμπήσει, να τα στολίσει και να τα χαϊδέψει. Δεν χρειάζεται να περάσει πολλή ώρα για να υποταχθούν όλα στην ανίκητη δύναμη του λευκού άρχοντα. Μέσα στα σπίντια, παιδικά κεφάλια ακουμπούν πάνω στα θαμπωμένα τζάμια παρακολουθώντας τα μαγευτικά παιχνίδια της φύσης. Από πέρα α-

απ' την αγελάδα έχει βράσει και οι φωνές ειδοποιούν πως έφτασε η ώρα για ξύπνημα. «Έριξε πολύ χιόνι;» «Σκέπασε τα πάντα, δεν μπορούμε ούτε έξω να βγούμε». Πεταγόμαστε πάνω, βγαίνουμε στο μπαλκόνι κι αντικρίζουμε το θαύμα του χειμώνα. «Μέχρι να ξεχιονίσουν το δρόμο για το σχολείο, θα 'χουν περάσει μπόλικες μέρες και μέχρι τότε, τέλος τα μαθήματα». Μέρες ολόλευκες, μέρες παιχνιδιών, μέρες των μικρών αγγέλων.

«Ντυθείτε καλά, βάλτε μπότες και πάρτε το φτυάρι ν' ανοίξουμε το δρόμο. Το φτυάρι και τα χέρια δουλεύουν α-

Συνέχεια στην 4η σελ.

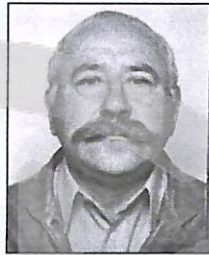
ΜΥΛΟΙ ΚΑΙ ΜΥΛΩΝΑΔΕΣ

Κατά το πρόσφατο παρελθόν το επίπεδο του Ελληνικού λαού ήταν αρκετά χαμηλό και η βασικότερη τροφή του αγροτικού αλλά και

περιουσιακών στοιχείων της Φυλακτής (Σερμενίκου-Μεγάλη Πουλιάνα) και τέσσερις μύλοι με φόρο οι δύο (2) 30 γρόσια ο καθένας, ένας (1) με 31 γρόσια και ένας (1) με 300 γρόσια ετησίως. Πράγματι μέχρι και το 1960-70 υπήρχαν και λειτουργούσαν στο χωριό τέσσερις μύλοι, τρεις (3) της Εκκλησίας και ένας ιδιωτικός όπως παρακάτω: Ο ιδιωτικός

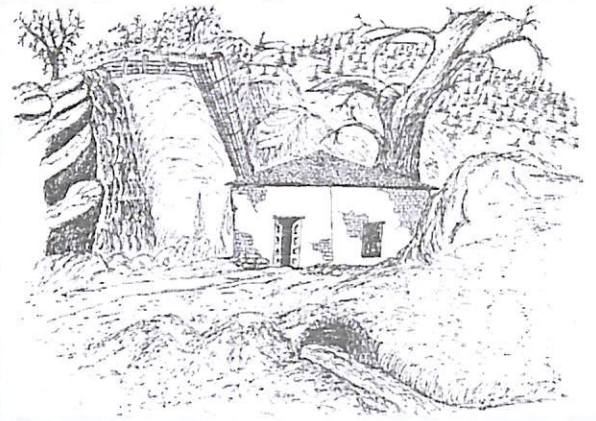
μού και πρώτος στην ροή του ποταμού και οι υπόλοιποι τρεις (3) της Εκκλησίας στη βόρεια κοίτη κατά σειρά αφού υπήρχε η ανάλογη «κρέμαση» για να λειτουργούν με την δύναμη του ίδιου νερού.

Οι μύλοι της εκκλησίας ήταν της Αγίας Τριάδας ή μύλος του Νικολή αφού ο Αναστάσιος Νικολής υπήρξε και ο τελευταίος μυλωνάς

Γράφει ο Αθανάσιος Τσιαμαντάς

ολόκληρου του Ελληνικού λαού ήταν το ψωμί, εύκολα αντιλαμβάνεται κάποιος την οικονομική αξία που είχαν οι μύλοι σαν εργαστήρια άλεσης σιτηρών από τα οποία παρασκευάζονταν το ψωμί. Οι μύλοι σε διάφορα έγγραφα χαρακτηρίζονται ως «κτήματα» έτσι και στο φερμάνι του 1719 αναφέρονταν εκτός των άλλων

«ο Καρκοταραϊκός» στη Νότια κοίτη του ποταμού. Ο μύλος του Αγίου Γεωργίου με τελευταίο

Συνέχεια στην 2η σελ.

Η ΣΥΝΕΣΤΙΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΜΑΣ

Στις 21 Ιανουαρίου 2006 και ώρα 8.00 πραγματοποιήθηκε με μεγάλη επιτυχία στο κέντρο «Ρέμβη» ο ετή-

σιπερισσότεροι γνωρίζουν λειτουργούν δύο τμήματα ένα για μικρά παιδιά ηλικίας 7-14 ετών και ένα για με-

σιος χορός του Συνδέσμου Φυλακτιωτών Καρδίτσας. Η προσέλευση εντυπωσιακή όπως και τα χορευτικά τμήματα του συλλόγου μας. (Όπως

γάλους ηλικίας 20-50 ετών. Για το λόγο αυτό ο σύλλογός μας νοίκιασε

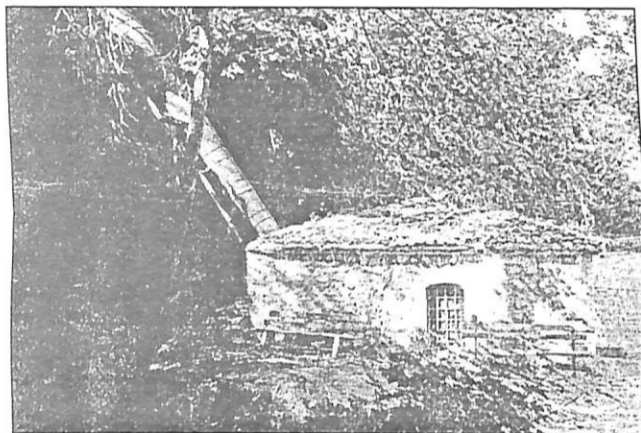
Συνέχεια στην 6η σελ.

ΜΥΛΟΙ ΚΑΙ ΜΥΛΩΝΑΔΕΣ

μυλωνά τον Δημήτριο Αγγέλη και προτελευταίο μυλωνά τον Γεώργιο Ηλία τσιαμαντά τον αποκαλούμενο «Μυλωνά». Ο μύλος του χωριού με τελευταίο μυλωνά τον Ηλία Παπαδούλη από την Μπεζούλα και ονομάζετο μύλος του «Παπαδούλη». Η διαφορά στη φρολογία από τους Τούρκους των τεσσάρων μύλων οφείλετο στη διαφορά παραγωγικότητας. Εάν κρίνουμε από τα τελευταία χρόνια λειτουργίας των, μάλλον ο παραγωγικότερος ήταν του Αγίου Γεωργίου. Ο μύλος των «Κορκοταραίων» είχε επι πλέον «Μαντάνι» και «Νεροτριβή» όπου γινόταν οι καταργασίες των μάλλινων ειδών.

Όλοι οι μύλοι αλέθανε τα «γεννήματα» (σιτηρά), όχι μόνο του χωριού μας αλλά και των γειτονικών.

Οι μύλοι ήταν ένα απλό πέτρινο κτίσμα 4Χ8 περίπου μέτρα που στέγαζε το σύστημα λειτουργίας του μύλου. Τα σακκιά με τα «γεννήματα» που προοριζόταν για άλεσμα, τα αμπάρια του μυλωνά και τα σακκιά με το αλεύρι. Στην είσοδο του μύλου εξωτερικά υπήρχε «ντουβάρι» για να κάθονται οι πελάτες και να ακουμπούν τα γεννήματα μετά το ξεφόρτωμα. Εσωτερικά

της εισόδου υπήρχε πάγκος και μερικά σακκιά για να κάθονται οι πελάτες της βροχερές μέρες. Γύρω στον περιβάλλοντα χώρο υπήρχαν, εκτός από τα πλατάνια όπου δένονταν τα ζώα, κήποι με φασόλια και διάφορα ζαρζαβατικά που συμπλήρωναν την γραφική εικόνα του μύλου. Η πρώτη ύλη του μύλου για άλεσμα ήταν το σιτάρι και το καλαμπόκι (γεννήματα).

Η λειτουργία του μύλου βασιζόταν στο νερό που ερχόταν στο «μυλαύλακο» και στη συνέχεια έπεφτε στην «κάναλη» που ήταν ένα ξύλινο βαρέλι με σχήμα κώνου με την βάση προς τα επάνω. Στο κάτω μέρος του κάδου υπήρχε τρύπα που κανόνιζε την ροή του νερού και λεγόταν «σιφούνι» ή «σφούγκι» και ο μυλωνάς ρύθμιζε, αυξομειώνοντας την διάμετρο της τρύπας, την ροή και την πίεση του νερού που χτυπούσε τη «φτερωτή» η οποία περιέστρεφε έναν άξονα με αποτέλεσμα να γυρίζει η πάνω μυλόπετρα διότι η κάτω μυλόπετρα έμεινε ακίνητη. Η φτερωτή ήταν κατακόρυφη ή οριζόντια, ξύλινη ή μεταλλική και στην περιφέρεια της υπήρχαν τα «κουτάλια» στα οποία χτυπούσε το νερό και ανάγκαζε την «φτερωτή» να περιστραφεί. Το νερό μετά την «φτερωτή» έβγαине αφρισμένο από το «ζουριό».

Υπήρχε σύστημα που ανάγκαζε το νερό να εκτραπεί και να μην χτυπά την φτερωτή που λεγόταν «σταματήρας». Η πάνω μυλόπετρα είχε τη δυνατότητα να ανεβοκατεβαίνει σύμφωνα με την επιθυμία του μυλωνά και το διάστημα μεταξύ των δύο μυλόπετρων να μικραίνει ή να μεγαλώνει και το αλεύρι να γίνεται ψιλό ή χοντρό.

Οι καρποί έπεφταν στο «καρούκι» ένα ξύλινο κιβώτιο με σχήμα κολούρης τετράγωνης πυραμίδας με το στενότερο μέρος προς τα κάτω τοποθετημένο ακριβώς πάνω από το κέντρο της άνω μυλόπετρας και είχε σκοπό να δέχεται το σακί με το «γέννημα» και να το ρίχνει λίγο-λίγο με ένα μηχανισμό που ρύθμιζε την ποσότητα που έπρεπε να πέσει στις μυλόπετρες.

Στο μύλο τους πελάτες περίμενε ο μυλωνάς που βοηθούσε να ξεφορτωθούν τα ζώα και να δεθούν στο χώρο που έπρεπε για να ξεκουραστούν τρώγοντας σανό, έπειτα έβαζε τα σακκιά στην σειρά αν υπήρχαν άλλοι που προηγούντο. Ο Μυλωνάς έκανε τον απαραίτητο έλεγχο για να δει αν ήταν καλά ξηραμένο στον ήλιο το «γέννημα» μετά το πλύσιμο που είχε δεχθεί. Ο μυλωνάς γύριζε συνέχεια και επιθεωρούσε τότε το νερό, τότε τη φτερωτή τότε το καρούκι αλλά ιδιαίτερα ήλεγχε το αλεύρι που έβγαίνε ζεστό απ' τις μυλόπετρες και έπεφτε στο αμπάρι.

Το ψηλάφιζε και αν δεν έμεινε ευ-

χαριστημένος ανεβοκατέβαζε τις μυλόπετρες.

Όταν τελείωνε το άλεσμα ο μυλωνάς κρατούσε το αλεστικό ή το ξαί του. Ξαί ή ξάγι ή αξάι ή μυλωνιάτικο ή αλεστικό, από την λατινική λέξη *exagium*=δικαίωμα, είναι όρος που δηλώνει το ποσοστό που πέρνει ο μυλωνάς σε είδος ή σε χρήμα σαν αμοιβή για το άλεσμα.

Σύμφωνα με το δημοτικό τραγούδι, το ξαί του μυλωνά από τα αλέσματα των πελατισσών ήταν τα φιλιά τους:

«Μπάρμπα μυλωνά- ασί' κι χουβαρδά κλπ.

θα σι δώσω φίλημα, να μ' αλέσεις τ' άλεσμα»

Οι μυλωνάδες παρεξηγήθηκαν πολύ με το ξαί αφού ξαϊάζω (ξαγιαζώ) κατέληξε συνώνυμο του ξαφρίζω κλέβω. Από τη σημασία του ξαγιαζώ, παίρνω κατι κρυφά, το ρήμα πήρε πονηρή σημασία για τις γυναίκες, ώστε την «ξαϊασες» να σημαίνει τη «στρίμωξες». Ο λαός μας δεν εμπιστευόταν τους μυλωνάδες, τους οποίους θεωρούσε κλέφτες και ψεύτες, επειδή τους υποπτευόταν ότι κρατούσαν αλεστικό δικαίωμα περισσότερο απ' αυτό που δικαιούταν. Ακόμη η σκληρή ζωή ανάγκαζε τους μυλωνάδες να ζητούν αύξηση και να ξαγιαζούν τα αλέσματα με διπλό ξαί. Στα παράπονα των πελατών η δικαιολογία του μυλωνά ήταν ότι έπεσε το «γέννημα» στο «ζουριό» και το έφαγε ο μύλος.

Ερημοί, μόνοι, οι μυλωνάδες στις ακροποταμιές όταν ήταν άγαμοι, χήροι, ή έγγαμοι αποζητούσαν τη γυναικεία συντροφιά με ξεχωριστή ευχαρίστηση και «λαιμαργία». Το χωριό όμως έπρεπε να εμπιστευτεί τον μυλωνά γιατί ο καθένας έστελνε τη γυναίκα του, την κόρη του ή την αδελφή του στον μύλο. Και οι γυναίκες δεν μιλάγαν στον μυλωνά, παρά μόνο μια καλημέρα. Ο μυλωνάς έπρεπε να είναι σοβαρός και η συμπεριφορά και η ευθύνη του, ως μόνος επαγγελματίας που ερχόταν σε επαφή με τον γυναικόκοσμο, ανάλογη. Η ζωή όμως στον μύλο είχε και τα τυχερά και τα παρατράγουδα. Έτσι οι γυναίκες απέφευγαν να πάνε στον μύλο να αλέσουν μόνες τους και κυρίως να μείνουν τελευταίες στη σειρά. Ακόμη και οι γερομυλωνάδες καμιά φορά αγκάλιαζαν τις πελάτισσες τους όταν τους σκανδάλιζαν και τους βάζαν σε «πειρασμούς», όπως λένε οι παρακάτω στοίχοι:

«Χωριατοπούλες' τάλεσμα στο μύλο καρτερούνε και με το γέρο μυλωνά μονάχες ξενουχτούνε. Η νύχτα φέρνει πειρασμούς. Αχ μυλωνά ποιος ξέρει... Γέροντας είσαι. Μα και τι! καμιά φορά... και οι γέροι!»

Έξυμνοι άνθρωποι οι μυλωνάδες δεν περιόριζαν την δράση τους μόνο στην πραγματικότητα της καθημερινής ζωής. Τα έβγαζαν πέρα με νεραϊδες και ξωτικά που περπατούσαν στις δέσεις και στα μυλαύλακα για να τους «μαρμαρώσουν» μόλις τις συναντούσαν. Οι απλοί άνθρωποι με τα μάτια τις φαντασίας τους έβλεπαν νεραϊδες, παγανά και στοιχειά. Τις καλοκαιρινές νύχτες νερογέννητες νεραϊδες θα επισκεφθούν τους νερόμυλους, θα λουστούν και θα ξεκουραστούν στους ασπρους αφρούς του «ζουριού». Συνήθως το «δωδεκαήμερο» δεν πήγαιναν στο μύλο διότι ερχόταν οι καλικάντζαροι-παγανά-καμαγάριαζαν το σιτάρι και το αλεύρι. Υπάρχουν πολλές προλήψεις και δεισιδαιμονίες για τους μύλους που ήταν πιστευτές απ' το λαό μας. Ακόμη οι μύλοι γυρίζουν αριστερά επειδή την κατασκευή τους την ακουσαν από το διάβολο. Ο μυλωνάς είχε σαν απαραίτητα εργαλεία: το «καντάρι» για να ζυγίζει το γέννημα, τη «σέσουλα» για να πέρνει το ξαί, συνήθως ξύλινη, το σφυρί (μυλοκόπι) με το οποίο ο μυλωνάς έκανε τις απαραίτητες χαραγές στις μυλόπετρες αφού οι δύο επιφάνειες της πάνω και της κάτω μυλόπετρας έπρεπε να έχουν χαρακίες για να μπορούν να κόβουν το σιτάρι.

το πετρελαιολίχναρο (καντήλι) για να φωτίζετε τη νύχτα ο χώρος. Την αλεπουρα για να μαζεύει ο μυλωνάς την «πασπάλη» (άχνη από το αλεύρι) που σκέπαζε και άσπριζε τα πάντα μέσα στον μύλο.

Κανένα άλλο εργαστήρι και επάγγελμα δεν είναι τόσο πληθωρικό σε παροιμίες με συμπληκνωμένη σοφία και αλληγορική έννοια όσο ο μύλος και η δράση του μυλωνά.

Το γύρισμα της φτερωτής σταμάτησε σήμερα, αλέσματα δεν παίρνουν τη στράτα για το μύλο και οι μυλωνάδες του χωριού μας δεν υπάρχουν πια. Οι νερόμυλοι παρατημένοι γκρεμίστηκαν και υπάρχουν μόνο οι λιθωστροί και οι μυλόπετρες έγιναν διακοσμητικά υλικά σε φαγάδικα.

Η δίνη του σύγχρονου πολιτισμού τους εξαφάνισε κυριολεκτικά και η δράση των μυλωνάδων έμεινε στις διηγήσεις και στις αναμνήσεις μας.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Γεννήσεις

Η οικογένεια Νικολάου Πρίτσα και Μαριωρής Γάκη απέκτησε κορίτσι.

Η οικογένεια Παναγιώτη & Κατερίνας Γκαραβέλα απέκτησαν κορίτσι.

Τους ευχόμαστε να τους ζήσει.

Αρραβώνες

Η Τσιαμαντά Λεμονιά του Ηλία αρραβωνιάστηκε με τον κ. Ευάγγελο Τσιροούκη.

Τους ευχόμαστε καλά στέφανα.

Συνδρομές που λάβαμε

Μαγαλιός Αναστάσιος του Αντωνίου,	50 ευρώ
Φώτου Ελένη,	50 ευρώ
Αργυρίου Θεόδωρος,	20 ευρώ
Κυριτσάς Χρήστος,	10 ευρώ
Κυριτσάς Ηλίας,	10 ευρώ
Κυριτσάς Γιώργος,	20 ευρώ
Κυριτσάς Σωτήρης,	10 ευρώ
Γανιάς Αποστόλης,	20 ευρώ
Τσιαμαντάς Γιάννης,	20 ευρώ
Αρχοντής Δημήτρης,	20 ευρώ
Αυγέρος Θανάσης,	20 ευρώ
Παπής Σέφης,	50 ευρώ
Μαγαλιός Χρήστος,	10 ευρώ
Φώτος Γρηγόρης,	50 ευρώ
Κωστής Βασίλειος Π.,	25 ευρώ
Παπαδούλης Χρήστος Δ.,	20 ευρώ

«Η ΝΕΑ ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΦΥΛΑΚΤΗΣ»

Τριμηνιαία εφημερίδα του **Συνδέσμου Φυλακιστών** Καρδίτσας
Έδρα: Καρδίτσα

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Κωστή Δ. Χριστίνα
Ξηροφώτου Γ. Ρένα
Φώτος Θ. Αναστάσιος
Τσιαμαντάς Χ. Αθανάσιος
Αλεξίου Π. Βασίλειος

Εκδότης - Διευθυντής
Βασίλειος Χ. Διαμαντής
Διάκου & Χατζημήτρου 57
431 00 ΚΑΡΔΙΤΣΑ
Τηλ.: 24410 25375

Υπεύθυνος σύνταξης
Τσιαμαντάς Γεώργιος
Περριβίου 27
431 00 ΚΑΡΔΙΤΣΑ
Τηλ.: 24410 42058

Εκτύπωση
ΕΚΤΥΠΩΤΙΚΗ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ
Μεγ. Αλεξάνδρου 10
Τηλ.: 24410 20257

Στις 5-1-2006 και για ένα τριήμερο στο σχολείο του χωριού μας διέμεναν πρόσκοποι από την Αθήνα. Φεύγοντας μας άφησαν την παρακάτω επιστολή.

ΕΝΑ ΚΡΥΟ ΜΑ ΑΠΟΛΑΥΣΤΙΚΟ ΤΡΙΗΜΕΡΟ!

Αυτή η μοναδική περιπέτεια ξεκίνησε την Πέμπτη 5-1 του ολοκαίνουριου έτους. Μόλις σουρούπωνε και έχοντας εκείνο το σφιξιμο στο στομάχι που έχουμε όταν κάτι ξεκινά, μπήκαμε στα βανάκια και με περισσή χαρά το ταξίδι άρχισε.

Ναι λοιπόν, ο κλάδος ανιχνευτών Καλλιθέας - Μοσχάτου οργάνωσε με την βοήθεια πολλών φορέων τριήμερη εκδρομή στην λίμνη Πλαστήρα με άμεσο προορισμό την Φυλακτή, ένα μικρό μα γραφικότατο χωριουδάκι που υπήρξε και το μέρος διανυκτέρευσης μας.

Το ταξίδι ξεκίνησε με τους καλύτερους οιωνούς.

Γέλιο, μουσική, κέφι, αστεία και την απαραίτητη ενημέρωση των Ανιχνευτών για το συγκεκριμένο μέρος.

Φθάσαμε!! Η πρώτη εντύπωση περιπετειώδης!!!

Συλλογικά μετατρέψαμε το χώρο που θα περνούσαμε τις υπόλοιπες μέρες. Μετά παραδοθήκαμε όντας κουρασμένοι στα χέρια του Μορφέα. Την επομένη άρχισε η Ανίχνευση. Αρχικά ξεκινήσαμε με τη Λίμνη όπου η χαρά, το κέφι και η δημιουργία μας οδήγησαν στις διάφορες δραστηριότητες. Ποδήλατα, κανό, ιππασία και μετά έτοιμοι ξανά ενημερωθήκαμε από την Δημαρχία. Με παιχνίδια και άπειρες συζητήσεις τελείωσε η 1η μέρα.

Προγραμματισμένη ήταν η ανάβαση στη κορυφή Βουτσικάκι μα η ομίχλη δυσκόλεψε την δραστηριότητα αυτή. Φυσικά το κέφι έδωσε πολλές εναλλακτικές και καταφέραμε να περάσουμε την ώρα μέχρι το φαγητό εξαιρετικά. Ανεπανάληπτη ήταν η συνάντησή μας στην ταβέρνα του Ιωάννη Μαγαλιού για φαγητό, αλλά δυστυχώς η μέρα τελείωνε και την επομένη ήταν η μέρα του γυρισμού.

Την 7η πρωινή μετά από τις απαραίτητες εργασίες ξεκινήσαμε για Αθήνα. Είχε τελειώσει..... Η αίσθηση που μας άφησε; Ένα χαμόγελο στα χείλη. Οφείλουμε να ευχαριστήσουμε τον Αντιδήμαρχο κ. Τσιαμαντά Στέφανο Φυλακτής καθώς και τους κατοίκους οι οποίοι απλόχερα προσέφεραν ότι καλύτερο είχαν. Κατόπιν της ευχάριστης διαμονής μας θα θέλαμε να προτείνουμε αφού προηγηθούν οι κατάλληλες μετατροπές, το σχολείο όπου διαμείναμε να μετατραπεί σε κάποιο πολιτιστικό κέντρο ή ακόμη και καταφύγιο για τους επόμενους επισκέπτες. Η Ελλάδα έχει μικρές μα τόσο όμορφες γωνιές που δεν έχουμε τελικά ιδέα. Η πρότασή μας;

ΕΞΕΡΕΥΝΗΣΤΕ ΤΙΣ...

Με εκτίμηση
Ανδρεοπούλου Δανάη
Κωστάκος Μιχάλης

Μην ξεχνάς

η συνδρομή σου
είναι απαραίτητη
για την έκδοση
της εφημερίδας

ΔΗΜΟΣ ΝΕΒΡΟΠΟΛΗΣ ΑΓΡΑΦΩΝ ΤΗΛΕΦΩΝΑ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

ΥΠΗΡΕΣΙΑ	ΤΗΛΕΦΩΝΟ
ΔΗΜΑΡΧΟΣ (Παπαντώνης Φώτιος)	99020
ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΔΙΟΙΚ. ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ (Θυμιόπουλος Κων/νος)	99021
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ (Κοράκης Γεώργιος)	99022
ΛΗΪΑΡΧΕΙΟ-ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ (Δήμου Χρήστος)	99023
ΤΕΧΝΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ (Αυγέρος Γεώργιος)	99024
ΔΗΜΟΤΟΛΟΓΙΑ-Μ.Α. (Παΐση Μαρία)	99025
ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ (Ποντίκα Αγλαΐα)	99026
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ «ΒΟΗΘΕΙΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ»	99027
ΑΝΤΙΔΗΜΑΡΧΟΙ	99028
Κ.Ε.Π.	99029
FAX ΔΗΜΟΤΟΛΟΓΙΩΝ - Κ.Ε.Π.	92931
FAX ΔΗΜΟΥ ΝΕΒΡΟΠΟΛΗΣ ΑΓΡΑΦΩΝ	92932

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

Από την υπηρεσία μου στο
Δημοτικό Σχολείο Φυλακτής 1952-1956

Του Βασίλη Κίσοα

συνέχεια από το φ. 23

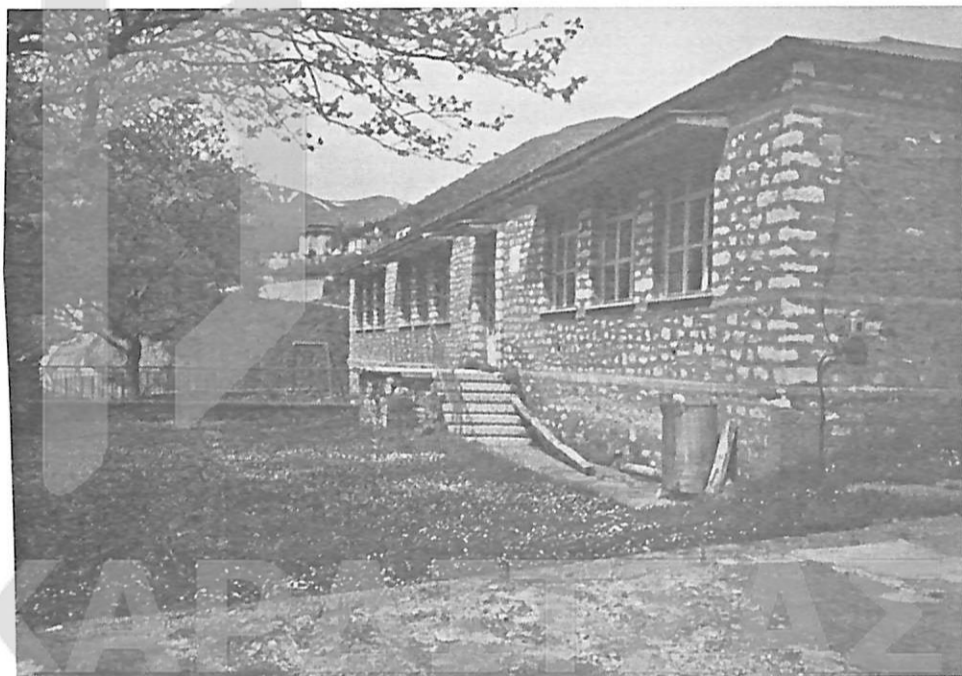
Για να θυμηθούν οι παλιοί και να μάθουν οι νέοι.

Στο χρονικό διάστημα που ήμουν στρατευμένος (1954-1955) οι εργασίες συνεχίστηκαν κανονικά και όταν αποστρατεύτηκα είχαν πια τελειώσει τα χτισίματα και έπρεπε να γίνει η σκεπή. Τα πιο πολλά ξύλα που χρειαζόνταν για το σκοπό αυτό ενώ μπορούσαν να μεταφερθούν στο σχολείο, επιτήδειοι τα έκλεψαν και τα πούλησαν στους Βουνεσιώτες λαθρεμπόρους γιατί ήταν σφραγισμένα.

Γνώριζαν όμως ότι θα ζητήσω εξηγήσεις, γιατί μαθεύτηκε ποιοί τα πήραν και έτσι αναγκάστηκαν να κόψουν άλλα ασφράγιστα, πήγαν λοιπόν στη Σκάλα του Γκινόνη και άρχισαν να κόβουν. Έτυχε όμως να περάσει από εκεί ένας δασοφύλακας που τον έστειλε το δασαρχείο Φουρνά να διαπιστώσει αν αληθεύουν οι πληροφορίες ότι στα Πετρίλια λαθροϋλοτόμοι είχαν ε-

μάτιση των μαδεριών και έχοντας και σχετική πείρα δεν δυσκολεύτηκαν να συνεχίσουν τις εργασίες, να τελειώσουν τη σκεπή και να τη σκεπάσουν. Για το σκέπασμα της σκεπής χρησιμοποιήσαμε ευρωπαϊκά κεραμίδια της Καρδισιώτικης κεραμοποιίας Οικονόμου. Από απροσεξία όμως μας έφεραν κεραμίδια δύο διαστάσεων. Και τότε, με τη μεσολάβηση του Νίκου Τζίρου, που μας είχε συστήσει την κεραμοποιία Οικονόμου, ήρθαν και πήραν τα κεραμίδια που είχαν μικρότερο μήκος και μας έφεραν άλλα.

Στη σκεπή χρησιμοποιήθηκαν και ξύλα που κόπηκαν λαθραία. Αυτό το ήξεραν πολλοί χωριανοί και κάποιος, για να τα 'χει καλά με το δασαρχείο το κατήγγειλε στο δασονομείο Μεσσηνικόλα. Ο προϊστάμενος του δασονομείου έστειλε στη Φυλακτή το δασικό υπάλληλο Θωμά Δεληγιώργη για αυτοψία. Τον δασονόμο αυτόν εγώ τον γνώριζα. Μόλις με είδε μου έκλεισε το μάτι, να μη φανερώσω τη γνωριμία

μας, ζήτησε και τη Σχολ. Εφορεία και μαζί ανεβήκαμε στο Σχολείο. Εκεί μας ανακοίνωσε τον σκοπό της επίσκεψής του: πως ένας Φυλαχιώτης, δεν μας είπε το όνομά του, έκανε καταγγελία, για λαθραία ξυλεία, που χρησιμοποιείται στη σκεπή του σχολείου και ήρθε να δει τι συμβαίνει. Από τα ακρόματτα που ήταν ακόμη στις αίθουσες του Σχολείου πήρε 1-2 και μας συνέστησε τα υπόλοιπα, που ήταν ασφράγιστα να τα κάψουμε και αυτός θα αναφέρει στην υπηρεσία του ότι δεν συμβαίνει καμιά παρανομία. Απόδειξη τα αποκόμματα με σφραγίδες.

Σε κάποια από τις πρώτες συνεισχειες έγραψα «ότι στο λιβάδι δεν φυτρώνουν μόνο ευωδιαστά πολύχρωμα λουλούδια, αλλά και φαρμακερές τσουκνίδες «Μία τέτοια τσουκνίδα ήταν και αυτή που μας κατήγγειλε στο δασονομείο Μεσσηνικόλα. Στη συνέχεια θα αναφέρω και άλλες περιπτώσεις «με τσουκνίδες».

Με την υπόλοιπη ξυλεία κάναμε τα κουφώματα του Σχολείου. Τελευταίος μειοδότης αναδείχτηκε ο Γρηγόρης Πρίτσας με το συνεργείο του, που αποτελούνταν, από αυτόν, τον αδελφό του και τους αδελφούς Αποστόλη και Βασίλη Ν. Σιάτρα.

συνεχίζεται

ΧΙΟΝΙΑ - ΧΡΟΝΙΑ

Συνέχεια από σελ. 1

σταμάτητα, οι μπότες και τα κορμιά χάνονται στο χιόνι, το μονοπάτι σιγά-σιγά, ανοίγεται μέχρι τη βρύση. Τι όμορφα να πατάς φρέσκο χιόνι και να βυθίζεσαι απαλά στην απέραντη αγκαλιά του. Περιμέναμε ν' ανοιχτούν κι άλλα μονοπάτια απ' τις υπόλοιπες γειτονιές, για να ξεκινήσει ο χιονοπόλεμος. Πριν αρχίσει, φτιάχναμε τα πυρομαχικά, τα σβόλια. Για να γίνει ένα καλό σβόλι, το χιόνι πρέπει να είναι πατημένο για να βαρύνει. Γεμίζεις τις χούφτες τέτοιο χιόνι, βάζεις μέσα και δυο, τρεις πέτρες, το στρογγυλεύεις, το σφίγγεις μέχρι να στάξει νερό και το σβόλι - βόλι είναι έτοιμο για την επίθεση. Η κάθε παρέα είχε ολόκληρους σωρους από σβόλια, φροντίζοντας να έχει εφόδια για την πολυώρη μάχη. Ο πόλεμος ήταν ανελέητος και σταματούσε μόνο σαν τέλειωναν τα πυρομαχικά. Τα ματωμένα κεφάλια ήταν κάτι το συνηθισμένο και δεν παραπονιόταν κανένας. Ο τραυματίας έτρεχε μέχρι τη βρύση, καθάριζε λίγο την πλήγη του και πάλι πίσω στο μετερίζι. Όταν τελείωναν τα σβόλια και ο πόλεμος έπαιρνε τέλος, πηγαίναμε για γλίστρες. Διαλέγαμε έναν μεγάλο κατήφορο, ανοίγαμε τορρό, παίρναμε τη λεκάνη που 'χαν οι μανάδες για πλύσιμο, μπαίναμε μέσα και ξεκινούσε η κατάβαση. Τις περισσότερες φορές καταλήγαμε μέσα στο ρέμα, γκρεμοτσακίζομασταν, αλλά ποιος τα υπολογίζει αυτά; Άλλες φορές παίρναμε τις μεγάλες, ξύλινες σκάλες, έμπαινε πάνω ολόκληρη η παρέα και η επικίνδυνη κάθοδος ξεκινούσε. Κάποτε η σκάλα με τους αναβάτες της καρφώθηκε όρθια μέσα στον κήπο κι ολόκληρος ο κήπος γέμισε παιδικά κορμιά. Τα χειμωνιάτικα λουλούδια, τα πρώιμα βλαστάρια, ολόκληροι κήποι μέσα στο καταχείμωνο.

Αργότερα πετάγονται μέχρι το σπίτι για να ζεσταθούν λιγάκι δίπλα στη φωτιά. Βγάζουν τις μπότες, τα τσιρέπια, τα μουσκεμένα ρούχα και τ' απλώνουν για να στεγνώσουν. Το σπίτι όμως δεν τους χωράει, γιατί έχουν κι άλλες δουλειές να κάνουν. Κοντεύει η ώρα που θα πάνε να στήσουν παγίδες για πουλιά, τις περίφημες πάτες. Η πάτα είναι μια παγίδα απλή, αλλά αποτελεσματική, απομεινάρη των παλιότερων κυνηγών, τότε που οι άνθρωποι κυνηγούσαν μόνο για να εξασφαλίσουν την τροφή τους. «Πάρτε τη σίτα ή το κόσκινο και λίγο ψωμάκι για να κατέβουμε στη ρούγα». Καθαρίζαμε το χιόνι σ' ένα σημείο, τρίβαμε κομματάκια ψωμί ή λίγο καλαμπόκι κι από πάνω βάζαμε μισοσηκωμένη ανάποδα τη σίτα, που στηριζόταν σ' ένα λεπτό ξυλαράκι. Αυτό το δένουμε μ' έναν μακρύ σπάγκο και κρατώντας την άκρη του, κρυβόμασταν στη γωνία του καλυβιού ή κάτω απ' το μπαλκόνι. Τα πεινασμένα και ταλαιπωρημένα πουλιά σαν έβλεπαν τα φαγητά, πετούσαν κι έρχονταν να φάνε. Κρυμμένοι παρακολουθούσαμε και περιμέναμε να μαζευτούν κι άλλα. Ξαφνικά τραβούσαμε τον σπάγκο που έριχνε κάτω το ξυλαράκι και η σίτα, χωρίς στήριγμα πια, έκλεινε αιχμαλωτίζοντας μέσα τα πετεινά του ουρανού. Χοροπηδούσαμε απ' τη χαρά μας και τρέχαμε πάνω απ' τη σίτα. Τα άμοιρα πλασματάκια φτεροκοπούσαν προσπαθώντας να ξεφύγουν. «Το παχύτερο είναι δικό μου,

γιατί εγώ έφερα τη σίτα». «Όχι, είναι δικό μου, γιατί εγώ είμαι ο τρανύτερος». Τσακωμοί, φασαρίες, κλωτσιές, πάνω απ' τις φτερωτές ψυχούλες που τσίριζαν απελπισμένα. Αιχμάλωτα πλασμάτα κάτω απ' τη σίτα, αιχμάλωτοι κι εμείς του παιχνιδιού. Ακόμα θυμάμαι εκείνον τον παραξένο άγγελο της παρέας, που σαν έπαιρνε το μερτικό του, ζέσταινε στα χεράκια του τα φτερωτά πλασμάτα, τα χάιδευε και τα άφηνε να πετάξουν ελεύθερα στον ουρανό. Οι μεγαλύτεροι νευρίαζαν μαζί του, φώναζαν, αυτός όμως δεν άκουγε τίποτα. Τα μάτια του ήταν καρφωμένα πάνω στα σύγνεφα παρακολουθώντας το πέταγμα της ελευθερίας των φίλων του. Στο καλό! Στο καλό! Χαιρετίσματα στα ψηλά βουνά!

Τα μεσημέρια οι μανάδες φώναζαν πως ήρθε η ώρα να μαζευτούμε στα σπίτια. Καθισμένοι γύρω απ' τη φωτιά τρώγαμε τον τραχανά με τα λουκάνικα και περιμέναμε να στεγνώσουν τα ρούχα. «Άντε, τώρα που 'ναι ακόμα μέρα, πάρτε τα βιβλία σας να διαβάσετε». «Και γιατί να διαβάσουμε, αφο' ο δρόμος για το σχολείο είναι ακόμα κλειστός και δεν έχουμε μαθήματα;» «Πάψτε και κάντε αυτό που σας είπα, μην φάτε κένα κατακέφαλο». «Να πάμε να φέρουμε νερό απ' τη βρύση, για να ποτίσουμε τα πράματα;» Ψάχνοντας διάφορες δικαιολογίες βρίσκαμε τον τρόπο να εξαφανιστούμε απ' το σπίτι για να προλάβουμε τα υπόλοιπα. Απ' τον Παλιόπυργο αγναντεύαμε το ποτάμι κι ακούγαμε το μανιασμένο βουητό του. Καταλαβαίναμε πως έχει κατεβασιά κι ήταν στις καλύτερες στιγμές του. Ο ποταμίσκος γίγαντας, ο ανυπότακτος Θεός, αυτός που δεν ησυχάζει ποτέ, που δεν υπολογίζει χιόνια και βροχές, ίσια, ίσια χαιρέται με το παραπάνω. Σε λίγο καιρό όλο το χιόνι θα γίνει νερό, όλα τα ρέματα θα κατεβάσουν κρυστάλλινο πλούτο, θα ενωθούν μαζί του κι αυτός θα γεμίσει μέχρι πάνω, θα φουσκώσει κι έτσι ορμητικός, απειθαρχος, βροντώδης, θα κυλάει στην αιώνια πορεία του. Στο πέρασμά του όλα θα τρέμουν και θα υποκλίνονται, ακόμα και τα πέτρινα γιοφύρια. Θα αναστενάζουν απ' το σφιχτό αγκάλιασμά του. Είναι η εποχή της βασιλείας του, ο καιρός της δόξας του. Καθώς κατεβαίνει όλο και δυναμώνει, όλο και γίνεται ασυγκράτητος. Λες και θέλει να προλάβει, έτσι στην καλύτερη στιγμή του, ορμητικός, δυνατός, ανίκητος, να χωθεί και να χυθεί στην ανοιχτή αγκαλιά της λίμνης, μαγεύοντάς την.

Απ' τα βουνά αρχίζει να πέφτει αντάρα που σε λίγο σκεπάσει ολόκληρο το χωριό. Με δυσκολία βλέπεις γύρω σου, ακούς μόνο φωνές και τσακμούς. Βραδιάζει και νωρίς, καιρός να συμμαζευόμαστε. «Μου φαίνεται πως θα χιονίσει κι άλλο απόψε». «Και δεν παρακαλάς;» Οι δρόμοι και τα σοκάκια αδειάζουν κι απ' το λόγγο ακούγονται τα ουρλιαχτά των πεινασμένων λύκων. Κάποιο βαρύ χειμώνα, ένας γέρικος, μοναχικός λύκος κατέβηκε μέχρι μέσα στο χωριό. Οι μεγαλύτεροι τον πήραν στο κυνήγι, αυτός όμως συνέχιζε κάθε τόσο να εμφανίζεται μέσα στην αντάρα, πεινασμένος, σκελετωμένος, γέροντας της φυλής του. Θυμάσαι πως ένα απόγευμα ακολουθήσαμε τις πατημασιές του μέχρι τ' Αλώνια; Στεκό-

ταν μέσα στο χιόνι ταλαιπωρημένος, εξαντλημένος, αλλά ακόμα και τώρα στο τέλος του, περήφανος κι αγέρωχος.

Τις παγωμένες νύχτες οι γεροντότεροι κάθονταν στα σπίτια, οι άντρες όμως έπρεπε οπωσδήποτε να πάνε στα μαγαζιά. Εκεί βρισκόταν η παλιοπαρέα, το τσίπουρο, η κουβέντα, η κολτσίνα, η πόκα κι άλλα τόσα καλά. Εκεί, γύρω απ' τη σόμπα, ξενυχτούσαν πίνοντας τσίπουρο, καπνίζοντας στριφτό και περιμένοντας τον άσο για να φτιάξουν καλό χαρτί και να χτυπήσουν ρέστα. Χαμένοι μονίμως, περασμένα μεσάνυχτα άναβαν το φακό κι έπαιρναν το δρόμο για το σπίτι, βρίζοντας ακόμα μια φορά την τύχη τους. Τα παιδιά στο σπίτι έκαναν την καλλιγραφία τους, στόλιζαν τα τετράδια με όμορφα, ελληνικά σημάδια, έτρωγαν το ζεστό τραχανά για να μην πονάει η κοιλιά τους και πήγαιναν για ύπνο. «Κάνει πολύ κρύο απόψε, ρίξε και την άλλη φλοκάτη». Όλοι μαζί σ' ένα δωμάτιο, μικροί, μεγάλοι, γερόντια, μωρά. Τέσσερις πέτρινοι τοίχοι που έκλειναν μέσα τους τη σιγουριά του πατέρα, τη ζεστασιά της μητέρας, τη θαλπωρή των γερόντων και την ελπίδα της νιότης. Η γλυκιά ζεστασιά της οικογένειας, η γαλήνη του χωριού και των βουνών. Έξω ας χιονίζει όσο θέλει...

Οι ηλιαχτίδες ξετρυπώνουν μέσα απ' τα σύννεφα και φέρνουν το φως της μέρας. Το βραδινό, φρέσκο χιόνι έχει σκεπάσει απ' την αρχή τα πάντα. Ακόμα μια υπέροχη μέρα! Τα κρούσταλλα απ' τα κεραμίδια και τα μπαλκόνια έχουν φτάσει μέχρι κάτω. Υπέροχα σπαθιά και ακόντια, μήνες αλλοτινών εποχών, καθαλάρηδων κι ατρόμητων πολεμιστών. Τα απλωμένα ρούχα στο μπαλκόνι έχουν παγώσει και μοιάζουν να ντύνουν αλλόκοτες σκιές, παράξενους βραδινούς επισκέπτες. Απ' το κατώι ακούγεται φασαρία. Τα ζωντανά, μέρες κλεισμένα μέσα, είδαν το λιγοστό ήλιο και δεν κρατιούνται. Ο γάιδαρος γκαρίζει νευριασμένος, οι κατσίκες παίζουν με τα μικρά τους, τα πρόβατα βγάζουν τα κεφάλια τους έξω ανυπονομώντας και οι κότες χαλούν τον κόσμο. Μονάχα η αγελάδα δεν φαίνεται να σκοτιζείται για όλα αυτά, αφού δεν της πολυαρέσει το κρύο και το χιόνι. «Σήμερα καλοσύνεψε ο καιρός, βγάλτε τα λίγο έξω να πάρουν αέρα». Σαν ανοίξει η πόρτα, πρώτη πετάγεται έξω εκείνη η πανέμορφη κατσικά κι από πίσω της τα υπόλοιπα ζωντανά. Χαίρονται το φτωχικό ήλιο, μυρίζονται, τσακώνονται, παίζουν, ζωντανεύουν. Είναι η πρώτη φορά που τα μωρά αντικρίζουν χιόνι κι αυτό το μοναδικό τοπίο. Τρέχουν, παραπατούν, πέφτουν, σηκώνονται και βρίσκουν καταφύγιο κάτω απ' την κοιλιά της μάνας τους για να βυζάξουν. Σε λίγη ώρα όλα θά 'τανε πίσω στο κατώι, το καθένα στο χώρο του, στο παχνί του. Αν κάποιος απ' τα μικρά μπερδευτεί και πάει αλλού, τότε τα μεγαλύτερα με σπρωξιάς και φωνές θα το στείλουν στη μάνα του. Αυτή το φωνάζει, το γλείφει και το γλυκομαλώνει μουρμουρίζοντας πως το καθένα έχει τη γωνιά του, το χώρο του. Εκεί ζεσταίνοντας το ένα, το άλλο με τα χνώτα τους, πορεύονται τις χειμωνιάτικες μέρες και νύχτες, προσμένοντας το ξύπνημα της φύσης, τον ερχομό της ζεστής και χαρούμενης ά-

νοιξης.

Σαν ανοίξουν οι δρόμοι και τα μονοπάτια στις γειτονιές, οι μεγάλοι ξεκινούν ν' ανοίξουν δρόμο και για το κοιμητήριο. Από κοντά τους κι εκείνες οι γριούλες οι μαυροφορεμένες, οι χαροκαμένες γερόντισσες. Παρόλο που στους περισσότερους τόπους τα κοιμητήρια είναι έξω, μακριά απ' τους ανθρώπους, το δικό μας βρίσκεται στη μέση του χωριού, ζεστή γειτονιά των φευγάτων ψυχών. Στο προσήλιο της Αγίας Τριάδας οι σκιές λιάζονται, ζεσταίνονται, αγναντεύουν τον τόπο τους, ακούν τις φωνές, τα παιχνίδια, τη ζωή κι έτσι χαιρόνται και ησυχάζουν. Μόνο να, τώρα που το πολύ χιόνι σκέπασε και βάρυνε ακόμα περισσότερο τα σπιτάκια τους, ανησυχούν λιγάκι. Σε λίγο όμως ο δρόμος θα 'ναι ανοιχτός κι έτσι θα καταφτάσουν οι δικοί τους, να ξεχιονίσουν και ν' ανέψουν το καντηλάκι. Έτσι θα ζεσταθεί η ψυχούλα τους απ' τις φροντίδες και τις κουβέντες των αγαπημένων του πάνω κόσμου. Ευτυχείς όσοι νοιάζονται γι' αυτούς που φεύγουν, ευλογημένοι οι τόποι που θέλουν στις γειτονιές τους και μια γειτονιά των προγονικών ψυχών.

Ο ήλιος παίζει με τα παγωμένα χιόνια και τα παιδεύει. Τα χιόνια παρακαλούν τα σύννεφα να κρύψουν τον ήλιο, αλλά ξέρουν πως ότι και να γίνει, στο τέλος νικητής θα 'ναι ο πυρωμένος Θεός. Κάτω απ' το βαρύ χιόνι η γη αναδεύεται και τα πρώτα τολμηρά χορταράκια προσπαθούν να βρουν χώρο για να ψηλώσουν. Θα 'ρθει η ώρα που απ' το λιώσιμο του χιονιού και το νερό θα γεννηθούν και θα φουντώσουν αυτά, πρασινίζοντας και στολίζοντας την πλάση. Ακόμα όμως είναι νωρίς, χρειάζεται υπομονή. Το εκχιονιστικό μηχάνημα ακόμα να φανεί. Βλέπεις πρέπει να περάσει απ' όλα τα άλλα χωριά και μετά, τελευταία, ν' ανέβει στα μέρη μας. Τώρα πώς γίνεται το χωριό με τα περισσότερα χιόνια να μένει τελευταίο στον εκχιονισμό, αυτό μόνο ένα ξεφτιλισμένο κράτος μπορεί να το γνωρίζει. «Ου, να χαθούν οι λωποδύτες, ποτέ τους μη σώσουν κι έρθουν. Εδώ δεν νιώσαμε αποκλεισμένοι παλιότερα, θα νιώσουμε τώρα;» Αποκλεισμένοι; Τι είναι αυτό και από πού αποκλεισμένοι; Τα χωράφια είναι δίπλα μας, ο σωρός με τα ξύλα μέχρι πάνω, τα ζωντανά στο κατώι μια χαρά, τα βάσανα πολλά αλλά το γέλιο δεν μας λείπει, το χωριό είμαστε όλοι εμείς, η χώρα είμαστε εμείς. Η μεγάλη χώρα που ξεκινάει απ' τις βουνοκορφές και φτάνει μέχρι κάτω στη λίμνη κι ακόμα παραπέρα κατάλαβες; «Άκουσες ποτέ θ' ανοίξει το σχολείο;» «Και τι σε νοιάζει; Ό,τι ήταν να μάθουμε για φέτος το μάθαμε. Τα υπόλοιπα την άνοιξη, που θα ζεστάνει ο καιρός». «Την άνοιξη έχουμε άλλες δουλειές, δεν έχουμε καιρό για διάβασμα». Αχ, αυτή η άνοιξη πόσο μας παίδεψε και μας ταλαιπωρούσε.

Τώρα τελευταία λιγοστεύουν τα χιόνια, όπως γίνεται και με τα χρόνια. Ένα μισοτελειωμένο τσιγάρο η γήινη βόλτα μας. Κι όμως, στα όνειρα ετοιμαζόμαστε να στήσουμε πάτες για τα πουλιά, να κάνουμε γλίστρα με τη σκάλα στην κατηφόρα, να ετοιμάσουμε τα σβόλια, να κατουρήσουμε απ' το μπαλκόνι...

ΙΑΤΡΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

Επιμέλεια: Νικολέτα Μαγαλιού - Κοιρώτσιου

Αθηροσκλήρυνση
και στεφανιαία νόσος

Η στεφανιαία νόσος αποτελεί την πρώτη αιτία θανάτου στις ΗΠΑ και στο μεγαλύτερο μέρος του Δυτικού κόσμου, όπως και στην Ελλάδα.

Τι εννοούμε όμως με τον όρο αθηροσκλήρυνση; Αθηροσκλήρυνση = πάχυνση και στένωση του αυλού των αρτηριών εξαιτίας δημιουργίας πλάκων. Οι πλάκες αυτές αποτελούνται από λίπιδι και αρχίζουν να δημιουργούνται απ' την ηλικία των 25 περίπου ετών. Στα αρχικά στάδια η κατάσταση θεωρείται επανορθώσιμη. Οι αλλοιώσεις εμφανίζονται κυρίως στις στεφανιαίες αρτηρίες (στεφανιαία νόσος) (υπεύθυνες για την αιμάτωση της καρδιάς) και διαπιστώνονται με μια ειδική εξέταση που λέγεται στεφανιογραφία.

Παράγοντες κινδύνου ανάπτυξης στεφανιαίας νόσου είναι:

α) Φύλο: οι άνδρες νοσούν συχνότερα και σε μικρότερη ηλικία, διότι τα οιστρογόνα (ορμόνες γυναικών) προστατεύουν απ' την νόσο.

β) αυξημένη αρτηριακή πίεση: Η θεραπεία ακόμη και της ελαφράς υπέρτασης («μικρή» 90-104 mmHg) μειώνει τον κίνδυνο από εγκεφαλικά επεισόδια όσο και από έμφραγμα του μυοκαρδίου

γ) αυξημένη «κακή» χοληστερίνη (LDL) και μειωμένη «καλή» χοληστερίνη (HDL) Οι γυναίκες έχουν μεγαλύτερες τιμές «καλής» χοληστερίνης σε όλες τις ηλικίες. Η «καλή» χοληστερίνη αυξάνεται επίσης με την τακτική σωματική άσκηση και ελαττώνεται στον σακχαρώδη διαβήτη (σάκχαρο). Τα όρια της χοληστερίνης είναι άνδρες μέχρι 210 mg/dl - γυναίκες μέχρι 220 mg/dl

Συμπτώματα

α) στηθάγχη: είναι η δυσφορία στον θώρακα που προκαλείται απ' την αδυναμία των «βουλωμένων» αρτηριών να αυξήσουν την ροή του αίματος προς την καρδιά όταν υπάρχουν αυξημένες απαιτήσεις. Ο πόνος αρχίζει με την σωματική προσπάθεια και εξαφανίζεται με την ανάπαυση, εντοπίζεται αριστερά ή στη μέση αμέσως πίσω απ' το στήθος. Μερικές φορές δεν είναι πόνος αλλά σαν πίεση, κάψιμο, σφίξιμο ή «φούσκωμα». Η δυσφορία ή ο πόνος διαρκεί από 1 1/2 λεπτό έως 20 λεπτά και είναι δυνατόν να «πηγαίνει προς» τον ώμο, άνω άκρα, λαιμό, κάτω γνάθο. Παράγοντες που τον προκαλούν είναι: το γρήγορο βόδισμα, η άνοδος σκάλας, ξύρισμα ή χτένισμα, συναισθηματική ταραχή, ψύχος, βαριά γεύματα, ύπνος «ανάσκελα».

ΞΕΝΩΝΑΣ ΦΥΛΑΚΤΗΣ
ΜΑΝΤΖΙΑΡΑΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
ΦΥΛΑΚΤΗ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ
ΤΗΛ.: 24410 92840 - 92850

«ΠΕΡΙΠΤΕΡΟ»
ΜΑΝΤΖΙΑΡΑΣ ΑΛΕΞ. -
ΔΗΜΟΥ ΗΛΙΑΣ
ΙΕΖΕΚΙΗΛ 38 (ΔΙΠΛΑ ΣΤΟ ΙΚΑ)
ΚΑΡΔΙΤΣΑ

ΔΕΡΜΑΤΙΝΑ ΕΙΔΗ
ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗΣ ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ
ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ 32 - ΚΑΡΔΙΤΣΑ
ΤΗΛ.: 24410 73573

ΛΟΓΙΣΤΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ.
ΠΑΠΑΣΑΚΕΛΜΑΡΙΟΥ
ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΟΣ - ΛΟΓΙΣΤΗΣ
ΒΑΣΙΛΑΡΔΑΝΗ 23 - ΚΑΡΔΙΤΣΑ
ΤΗΛ.: 24410 75063

INFOTRUST
ΣΒΑΡΝΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
ΠΛΑΣΤΗΡΑ 51 - ΚΑΡΔΙΤΣΑ
ΤΗΛ.: 24410 77070

ΚΟΠΗ & ΕΜΠΟΡΙΑ
ΣΙΔΗΡΟΥ &
ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΩΝ
ΑΘΑΝ. ΤΣΙΑΜΑΝΤΑΣ
ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ 192 - ΚΑΡΔΙΤΣΑ
ΤΗΛ. 24410 26012,

ΕΜΠΟΡΙΟ ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΩΝ
ΑΘΤ/ΤΩΝ & ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ
ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΩΝ
ΤΣΙΑΜΑΝΤΑΣ Γ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
4ο ΧΛΜ. ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ - ΤΡΙΚΑΛΩΝ
ΤΗΛ.: 24410 28717

ΨΗΣΤΑΡΙΑ
«ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ»
ΚΟΝΤΟΧΡΗΣΤΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
ΕΠΤΑΝΗΣΟΥ ΤΕΡΜΑ
ΚΑΡΔΙΤΣΑ

ΚΟΥΦΩΜΑΤΑ ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΥ
ΚΑΙ ΣΙΔΗΡΟΥ
ΑΓΓΕΛΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
ΚΑΛΥΒΙΑ ΦΥΛΑΚΤΗΣ
ΤΗΛ.: 24410 92707
ΚΙΝ.: 6937261953

ΠΑΝΣΙΟΝ
«ΛΙΝΑΣ»
ΧΑΡΙΛΑΟΣ & ΕΛΕΝΗ ΛΙΝΑ
ΦΥΛΑΚΤΗ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ
ΤΗΛ.: 24410 92514, 6932364760

ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑ

ΛΟΓΟΘΕΡΑΠΕΥΤΡΙΑ MSR

ΜΕΛΟΣ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΛΟΓΟΠΕΔΙΚΩΝ

ΘΕΡΑΠΕΙΕΣ ΚΑΤ'ΟΙΚΟΝ

ΚΙΝ:6974875178

ΤΗΛ:24410-24608

Επαγγελματίες Φυλακτιώτες στην Καρδίτσα

ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ
ΤΣΙΑΜΑΝΤΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
ΦΥΛΑΚΤΗ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ
ΤΗΛ. 24410 73712

ΚΑΦΕ
ΨΗΣΤΑΡΙΑ
ΜΑΓΑΛΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
ΦΥΛΑΚΤΗ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ
ΤΗΛ. 24410 92324
ΚΙΝ.: 6938013573

ΚΑΦΕ
ΨΗΣΤΑΡΙΑ
ΚΟΡΚΟΤΑΡΑΣ ΗΛΙΑΣ
ΦΥΛΑΚΤΗ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ
ΤΗΛ. 24410 92268

ΚΡΕΟΠΩΛΕΙΟ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΠ. ΠΡΙΤΣΑΣ
Βασιαρδάνη & Βάλβη
Τηλ.: 22074 - Οικ.: 26860

ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΕΙΔΗ
Η. ΠΑΤΤΑΣ - Ι. ΠΡΙΤΣΑΣ Ο.Ε.
Χατζημήτρου 16
Τηλ.: 28017

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ
ΑΡΓΥΡΙΟΥ
Υψηλάντου 51 - Τηλ.: 23530

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
Καραϊσκάκη 24 - Τηλ.: 40738

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟ
ΑΓΟΡΗΣ ΤΣΙΑΜΑΝΤΑ - ΜΗΛΑΡΑ
Καραϊσκάκη 6 - Τηλ.: 20555

ΧΩΜΑΤΟΥΡΓΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ
ΜΑΝΔΡΑ ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΩΝ ΥΛΙΚΩΝ
ΓΚΑΡΑΒΕΛΟΣ Ν. ΔΗΜΗΤΡΗΣ
ΚΑΛΥΒΙΑ ΦΥΛΑΚΤΗΣ
ΤΗΛ.: 6973356181

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ ΑΓΓΛΙΚΗΣ
ΓΛΩΣΣΑΣ
ΑΝΝΑ ΧΑΡ.ΤΣΙΑΜΑΝΤΑ
ΜΕΓ.ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 34
ΤΗΛ.27764

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ
«ΕΠΙΛΟΓΗ»
ΤΣΙΑΜΑΝΤΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΟΣ
ΤΗΛ.: 24410 40213
ΚΑΡΔΙΤΣΑ

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ
«ΚΥΚΛΟΣ»
ΠΑΠΗΣ ΣΕΡΑΦΕΙΜ
ΧΑΤΖΗΜΗΤΡΟΥ 13
ΤΗΛ.: 24410 42787
ΚΑΡΔΙΤΣΑ

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ
«ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΣ»
ΜΗΛΑΡΑΣ ΣΤΕΛΙΟΣ
ΦΥΣΙΚΟΣ
ΒΑΛΒΗ 4 - ΚΑΡΔΙΤΣΑ
ΤΗΛ.: 24410 29348

ΚΑΦΕΤΕΡΙΑ

«ΜΙΚΡΟ ΚΑΦΕ»
ΗΡΑΚΛΗΣ ΤΣΙΑΜΑΝΤΑΣ
ΚΑΛΥΒΙΑ ΠΕΖΟΥΛΑΣ
(ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΠΡΟΣ ΠΛΑΖ)
ΚΙΝ.: 6976421671

ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΙΚΟ ΥΛΙΚΟ
ΒΑΣΙΛΑΚΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
Ιεζεκιήλ & Κολοκοτρώνη
Τηλ. (0441) 71843

ΛΕΜΟΝΙΑ ΜΠΑΛΤΑ - ΡΑΜΟΥΖΗ
ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΝ/ ΡΑΜΟΥΖΗΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
Ανδρ. Παπανδρέου 24
Τηλ.: 72443, 22961

ΧΡΙΣΤΙΝΑ Ε. ΠΡΙΤΣΑ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
Πλ. Δικαστηρίων (1ος όροφος)
Τηλ.: 29198

ΧΡΙΣΤΙΝΑ Δ. ΚΩΣΤΗ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
Τηλ.: 71298

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ «ΘΑΛΗΣ»
ΠΑΠΗΣ ΣΕΡΑΦΕΙΜ
Ν. Πλαστήρα 9
Τηλ.: 75780

ΚΑΦΕ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟ
Κιέριον
ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΓΑΛΙΟΣ
Κεντρική Πλατεία
Τηλ. 21412

ΤΥΡΟΚΟΜΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ
«Η ΣΤΡΟΥΓΚΑ»
ΠΡΙΤΣΑΣ - ΑΛΕΞΙΟΥ
Κ. Τερτίνη 5 - Τηλ.: 22227

ΤΥΡΟΚΟΜΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ
ΑΓΓΕΛΟΣ Ν. ΜΗΛΑΡΑΣ
Τηλ.: 22831

ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟ
ΞΗΡΟΙ ΚΑΡΠΟΙ
ΜΗΛΑΡΑ - ΠΑΛΑΜΙΩΤΗ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ
ΔΙΑΚΟΥ 9 - ΤΗΛ: 27664
ΚΑΡΔΙΤΣΑ

ΑΝΘΗ - ΦΥΤΑ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΕΙΔΗ
ΛΙΝΑ ΦΑΝΗ
ΚΕΝΤΡΙΚΟ: ΔΙΑΚΟΥ 29
ΥΠΟΚ/ΜΑ: Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 30
ΤΗΛ.: 22464 & 22988

ΚΕΝΤΗΜΑΤΑ
ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΦΩΤΟΥ
ΣΤ. ΛΑΠΠΑ 28 - ΤΗΛ.: 22306
ΗΛΕΚΤΡΙΚΕΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ
ΚΩΣΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ
ΓΙΑΝΝΙΤΣΩΝ 75-ΚΑΡΔΙΤΣΑ
ΤΗΛ.75421

ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟ
ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΥ-ΝΙΚΟΛΗ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ
Μ.ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 39

ΚΑΦΕ -ΟΥΖΕΡΙ
"ΝΕΣΤΟΡΑΣ"
ΗΡΩΩΝ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ 40

ΤΕΧΝΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ
ΑΡΧΟΝΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
Αρχιτέκτονας Μηχανικός
Πλαστήρα 1 Πλ. Δικαστηρίων
Τηλ. 04410 26272
Κιν.: 0977440618

ΜΑΡΙΑ ΞΗΡΟΦΩΤΟΥ
ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ
ΝΙΚΗΤΑΡΑ 1- ΚΑΡΔΙΤΣΑ
ΤΗΛ.: 04410 76630

ΤΣΙΤΣΙΜΠΙΚΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ
ΖΙΑΚΑΝΟΣ ΦΩΤΗΣ
COURIER INTERATTICA A.E.
Δ. ΛΑΠΠΑ 56 - ΚΑΡΔΙΤΣΑ
ΤΗΛ. 0801 - 95000, 79400 - 1

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΜΑΡΜΑΡΩΝ
ΞΕΝΟΦΩΝ ΚΟΥΡΚΟΥΝΑΣ
(ΤΣΙΑΜΑΝΤΑΣ)
2ο ΧΛΜ. ΤΑΥΡΩΠΟΥ
ΤΗΛ. 74855, ΚΙΝ. 094 441085

Τουριστικές Επιπλωμένες Κατοικίες
"Τ' ΑΣΠΡΟΛΙΘΙΑ"

ΘΑΛΕΙΑ ΒΑΣΙΛΑΚΟΥ
ΚΑΛΥΒΙΑ ΦΥΛΑΚΤΗΣ - ΛΙΜΝΗ Ν. ΠΛΑΣΤΗΡΑ
Τηλ.: 24410 92350, Fax: 24410 92303, Κιν. 6974 837176
www.tasprolithia.gr

Ποιότητα που φαίνεται με γυμνό ...

ΤΑΚΥΠΡΕΣ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ
ΦΩΤΟΣ

ΕΤΟΙΜΟ ΣΚΥΡΟΔΕΜΑ
ΤΣΙΜΕΝΤΟΠΡΟΪΟΝΤΑ

Πληροφορίες - τηλ. 0441 / 71080 & 71090 Κιν. 0977 436355 & 0977 306829

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Θ. ΞΗΡΟΦΩΤΟΣ
Μηχανολόγος Μηχανικός

ΜΕΛΕΤΕΣ
ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ

Ταλιαδούρου & Τζέλλα ΚΑΡΔΙΤΣΑ
Τηλ. & Fax: 24410 79689 Κιν. 6974 305243
e-mail: n.xirofotos@ifestos.gr

Η ΣΥΝΕΣΤΙΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΜΑΣ

Συνέχεια από σελ. 1

αίθουσα στην οδό Θεσσαλιώτιδος 137. Χοροδιδάσκαλος είναι ο κ. Ιωάννης Ράπτης). Την εκδήλωση του Συνδέσμου μας τίμησαν με την παρουσία τους ο βουλευτής Ν.Δ. Κων/νος Τσιάρας, ο βουλευτής ΠΑΣΟΚ Ντίνος Ρόβλιος και Νίκος Σαλαγιάννης, ο Δήμαρχος Νεβρόπολης Φώτης Παπαπώνης, οι Αντιδήμαρχοι του Δήμου Στέφανος Τσιαμαντάς και Γεώργιος Θέος, η Πρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου Ελένη Θυμιοπούλου, ο Πρόεδρος του χωριού μας Αναστάσιος Αποστολακούλης καθώς και πολλοί Δημοτικοί και τοπικοί Σύμβουλοι. Ευχαριστούμε τους επαγγελματίες για την προσφορά δώρων για τη λαχειοφόρο καθώς και όλους όσους παρευρέθηκαν στη συνεστίαση.

Πληροφορίες:

Για τη συμμετοχή σας στα χορευτικά, τη συνδρομή της εφημερίδας και για τη συνδρομή στο σύλλογο απευθυνθείτε στα τηλέφωνα:

Αθανάσιος Αποστολακούλης, 6937364499

Μαγαλιός Ιωάννης, 6938013573

Τσιαμαντάς Στέφανος, 6978007605

Κυριτσάς Κων/νος, 6974425368

Πρίτσας Νίκος, 6936868820

Για αποστολή άρθρων και δημοσιεύσεων για την εφημερίδα

Διαμαντής Βασίλης, 6978007612,
24410 25375

ΧΙΟΝΙΑ

Φωτογραφίες απ' το χωριό μας στις 25 Ιανουαρίου 2006. Το ύψος του χιονιού έφτασε το 1,80.

ΚΕΠ Δήμου Νεβρόπολης Αγράφων

Στο Δήμο Νεβρόπολης Αγράφων λειτουργεί Κέντρο
Εξυπηρέτησης Πολιτών, τηλ.: 24410 99029

Επιτυχόντες σε Α.Ε.Ι. - Τ.Ε.Ι.

- Διαμαντής Χρίστος του Ηλία και της Μαργαρίτας
Μουσικής Επιστήμης και Τεχνών Πανεπιστημίου Θεσ/κης
- Σταμούλης Νίκος της Ελευθερίας Παπαδημητρίου
Σχολή Αστυφυλάκων